

at ingen kunde tage fejl af den. Der blev i Rudkøbing Byraad nedsat det saakaldte Trafikudvalg, og det fik til Opgave at faa Postforbindelsen mellem Øen og Nabolandsdelene ordnet paa en mere tilfredsstillende Maade. Dette Udvalg traadte i Forbindelse med Sogneraadforeningen fra Langeland, og da disse to kommunale Myndigheder havde forhandlet en Del med hinanden, bleve de enige om at sende en Deputation til Kjøbenhavn til den daværende Indenrigsminister, den nuværende højtærede Konseilspræsident. Deputationen havde Audiens den 28de Februar i Fjor og overrakte Ministeren en Henvendelse, der for det første indeholdt en Klage over den Optræden, som det sydfynske Dampskibsselskab havde tilladt sig baade i den ene og den anden Henseende, og dernæst en Anmodning om, at naar de Selskaber, der hidtil havde besørget Postforsendelsen, skulde have deres Kontrakter fornyede, eller ny Kontrakter afsluttes med andre Selskaber, at Udkast til saadanne Kontrakter da af Ministeren maatte blive forelagte Rudkøbings Byraad samt Sogneraadforeningens Bestyrelse, for at disse lokale Myndigheder kunde faa Løjlighed til at fremsætte deres Mening om Indholdet af en saadan Kontrakt. Det var et Middel til at komme uden om, til at raade Bod paa de bestaaende Forhold, til at værgø Langelænderne mod Udbygning og forhindre den meget betydelige Skade, den nuværende Ordning har tilføjet Langelænderne i økonomisk Henseende. Man vilde i Forbindelse med Ministeriet for ad den Vej at faa en Smule Haand i Hanke med disse Selskaber, for at faa et Ord at sige om de Betingelser, hvorunder Selskabet kom til at virke. Den Gang denne Bevægelse i Fjor Vinter kom op, greb den Tanke særlig Sindene, at man paa Langeland skulde se at faa Postsubventionen, og til Opnaelse af dette Formaal faa et langelandsk Selskab dannet, der kunde overtage Postforsendelsen paa de Router, som sydfynske Dampskibsselskab hidtil havde befaret. Rudkøbing Kommune og Sognekommunerne skulde træde sammen, danne et Selskab og tilvejebringe den fornødne Kapital, ca. 500,000 Kr. Man skulde derefter henvende sig til Ministeriet og bede om at faa Postbesørgelsen mod samtidig at faa den Subvention, 24,000 Kr., som Sydfynske Dampskibsselskab hidtil havde faaet. Der var da andre og jeg vil sige besindigere Folk, der mente, at det saa lidt løjerligt ud, at man, samtidig med at Kredsens Folketingsmand inde paa Rigsdagen arbejdede for at gennemføre en

Jærnbane mellem Svendborg og Rudkøbing, paa Langeland tænkte paa at faa Kommunerne til at danne et saadant Selskab, der skulde overtage den foreløbige Postbefordring mellem Svendborg og Rudkøbing. Det saa lidt underligt ud af den Grund, at Kommunerne, hvis dette kommunale Dampskibsselskab blev dannet, da skulde præstere en Kapital paa $\frac{1}{2}$ Million Kr., og sæt saa, at Forundersøgelserne angaaende Baneanlægget viste, at Anlægget var overkommeligt baade i teknisk og finansiel Henseende, saa vilde de her have paaført sig en Udgift, som de vanskelig vilde kunne komme fra uden Tab. Det, man egentlig ønskede paa Langeland, var og er fremdeles Jærnbaner. Har man bare Garanti for at faa dette Baneanlæg gennemført, saaledes at man ad den Vej kan blive frigjort for det Aag, der har hvilet paa den langelandske Befolkning i en længere Aarrække, vilde man naturligvis finde sig med nogenlunde Ro i, hvad der er sket for Øjeblikket, men den Omstændighed, at man ingen saadan Sikkerhed har, gør alligevel, at man ikke blot er betænkelig, men ret utilfreds, harmfuld over den Afgørelse, der har fundet Sted. Man stillede sig derefter saaledes paa Langeland — og Deputationen stillede sig overensstemmende med Stemningen paa Øen — at man satte Pris paa, at Undersøgelserne angaaende Jærnbaneanlægget bleve fuldførte, og hvis det saa viste sig, at Baneanlægget ikke var til at gennemføre, saa kom altsaa i anden Række, at man ønskede at faa et Selskab af langelandske Kommuner oprettet, og man ønskede at faa Tilsagn fra Indenrigsministeriet om til dette Selskab at maatte faa Subvention mod, at man besørgede den Postforbindelse, som det sydfynske Selskab hidtil havde haft at besørge, men som sagt: det var i anden Række. Den højtærede daværende Indenrigsminister gav ikke noget bestemt Løfte til Deputationen — ja, der var dog et Løfte, nemlig, at Undersøgelserne angaaende Baneanlægget ret snart skulde blive paabegyndte, og dette Løfte er holdt, saa derom er intet at sige; men om, hvordan det er gaaet siden den Tid med Hensyn til den Iver, hvormed Undersøgelserne ere førte, skal jeg ikke bestemt udtale mig. Jeg har, i alt Fald foreløbig, Indtrykket af, at der hidtil ikke er gjort synderligt i denne Sag. Under alle Omstændigheder var der i August Maaned ikke gjort meget. Men det almindelige Indtryk, Deputationen fik af den Samtale, den havde med den højtærede daværende Indenrigsminister, var det, at